

Ходи, бъбри непонятни
Раскази и фрази;
Кат' че нѣкой лошев дяволъ
Честъ няя гази
Този вечеръ край чърковни
скита се олтари
После малко па говори
съ камънитъ твари.
Задава си тя въпроси
После отговори,
И лицето си направя
Ужъ кат' че се моли.
На голъто суринъ рано
Засмѣна отива
Росно цвѣте си нѣбира
И катта овива.
Мѣсѣцъ ясни отъ небето,
Кат' хване да свѣти,
Тя излиза отъ дома си
Съ китката въ рѣцетъ.
И обрѣща се къмъ мѣсецъ,
Нѣщо му говори,
И кат' че го призовава
съ него да се бори.
Една сутринъ се замисли,
Какво да направи,
Че несносни люти мѫки
Дано да забрави.
После малко тя въздъхна
Слаба прѣбледнѣла,
Че неможъ постигна туй що
сѫдба и отнѣло.